

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Šimen Jak.

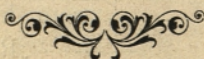
Izhaja 15. in 30. dan vsakega meseca ter velja za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrt leta 1 gld.
Za oznanila plačuje se od čveterostopne petit-vrste 6 kr. če se jedenkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se trikrat tiska.
Večkratna oznanila primerno ceneje.
Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani (Krakovski nasip št. 18).

Zaljubljen par.

Balada iz ljubljanskega mesta. Slišal Nepridiprav v Celji.

Oj svet je slep, oj svet je slep
Naš fekete pa vglajen, lep!
Tenák in vitek je čez pas
Lepó je počesanih lās.
Od nog do glave vès brdák
Ta ravnovzrasli je junák.
Brdák od nog je do glavé;
Kaj je ljubezen, tudi vé.
Čeravno ne posebno mlad,
Dekleta vender íma rad.
Rad ima deve mlade on,
Ni nápor mu pri njih zastonj.
Njih srca je razplamenel,
Mir srčni devi mnogi vzal.
Ves ženski je ljubljanski svet
Za njega strastjoj silnoj vnet.
Posebno Tončka zanj gori,
Po njem le ona koprne.
Kadár po cesti stopa ž njó,
Kakó ji govori sladkó!
Oh, o ljubezni ji golčí
Nebeškozlatih besedij:

„Oj, Tončka, ti deklíški cvet
Do konca bom te pomnil let!
Kakó bi čarni zabil raj,
Ki vživam ga s teboj sedáj!“
In o besedah teh sladkih
Iz prsij nje j se vzvi je vzdih:
„Udana, dragec moj, i jaz
Le tebi bom na večni čas.“
Bóg vé, kaj še si tvézata,
Ko ljúbav si prisézata!
Sicèr ljubezen ni še greh,
Da svet ne pōznal bi obéh;
On zvezan svetoj je vezjój,
Greh ona íma nad sobój.
Trebé bi pameti obém,
Jezike zvežeš ž njo ljudém.
Vendèr naj le se ljubita
Če moči, še zasrubita.
Samó očito pred ljudmi
Naj to nikár se ne godi.
Ljubezen da ne bo obéh
Ljudém postavljena v zasméh.

Pravda Burecki.

To je bila pravda, da ji ni bilo para, kajti bilo je pri nji dvesto in dvajset tožnikov, in samo jeden zatoženec! Ti dvesto in dvajseterji borili so se proti enemu možu, a niti tega edinega niso mogli podreti, kajti zatoženec bil je velik in mogočen gospod: grof Korotnoky. Temu nasproti bili so tožniki sami preprosti plemiči, kateri so ravno ali krivo t. j. po strani iz roda Burecky de Burkosfalva izhajali.

Vzrok te pravde je bila inace čedna svotica okoli dvestotisoč goldinarjev, ali ta terjatev na dve sto in dvajset delov razdeljena bila je za posamezne rodovine vender-le malenkost.

Burecki pravdali so se že dolgo časa in so iz svojega kroga volili po vrsti enega, ki je plačeval troške in honoriral odvetnike.

Mnogo odvetnikov je bilo že pri tej pravdi pomrlo, kajti voljen je bil zmiraj le prav star odvetnik, kateri je imel velik ugled in obilo prakse. Predno se pa velik ugled in obila praksa pridobi, preteče lep kos življenja.

Ta pravda trajala je že sto let in konečno je postala smešna, i ž njo vred rodbina Burecki. Treba je bilo samo pravdo Burecki imenovati in ves svet se je smehljalo. Temu nasproti je število tožnikov zmiraj naraščalo in stroški so se plačevali vedno z večjo nejevoljo.

V tako neugodnem položaju je torej stvar bila, ko je grof Korotnoky našel velikaša, kateri je bil pasioniran nabiralec procesov. Imenoval se je baron Baláči. Malo, stisnjeno človeče z neprimerno veliko glavo in gostimi obrvi; lase si je česal liki dveh rožičkov s katerima je grozil vsacega nabosti.

In nabodel je tudi marsikaterega. Kakor že rečeno, bil je strasten pravdar. Njegovo neizmerno bogastvo mu je dopuščalo ta luksuz. Pravde so mu bile kakor tarok. Prijetno ga je vzdražilo če je dobil, pa tudi če je zgubil. Tarokiral je s procesi.

Enkrat je štel s svojim odvetnikom pravde, in naštel sta jih ravno devet in devetdeset.

— „E, začnimo še eno, da jih bo ravno sto!“

Baron Baláči jame premišljevali ali zdaj ni mogel nobenega nasprotnika več najti. Nobene terjatve, nobenega razžaljenja se ni mogel domisliti, in tudi mej njegovih posestev se ni drznil nikdo prestopiti. Nikjer že ni vedel več kacega prepira začeti. „Vidi se, kakor da bi ves svet same kisle kumare vžival, tako pobožni in figovi so ljudje postali!“

„Število pa vender hočem polno imeti! In če se nobena pravda ne znajde, kupim si eno in če si jo kupim, mora biti taka, da bo ves kraljevi dvor strmel!“

Nekdo ga opozori na pravdo Burecki.

„Ha, pravda Burecki, to je pravda! Ta traja že sto let. Take še v moji zbirki ni, v istini ne. To posebnost si kupim, če se dobi!“

Takoj piše nadzorniku rodbine Burecki, da kupi njihovo pravdo, če je na prodaj.

Nadzornik, plemeniti gospod Danijel Burecki, častitljiv starček z dolgo belo brado, odgovoril mu je s pismom, pisanim z okroglimi zavozlanimi črkami, da bi bila pravda po jako nizki ceni na prodaj.

Baron mu je še isti dan brzojavil: „Koliko stane?“ Zvečer dojde odgovor:

„Funt aktov po cekini.“

Baron je bil zadovoljen in čez nekaj tednov prevzel je pravdo. Ko jo pretehtajo, imela je nič več nič manj kot 8 centov in 22 liber. Nadzornik Burecki je hotel tudi dve sto in dvajset od rodovincev podpisanih odstopnih listov poleg pretehtati ker ti spadajo tudi k pravdi, in morajo tudi plačani biti! Baron se je radi tega strašno razkačil, in se je pustil za 7 funtov — toliko so bile težke listine — tožiti. Na tihem se je pa v pest smejal, ker tako je dobil za jeden denar dva procesa, in kupčija je bila ceneja.

In kakor se bo v naslednjem videlo, posrečijo se večkrat tudi največje neumnosti.

Baron je tako-le modroval: Stari odvetniki ne veljajo nič, ti so le kratkim pravdam dobri. K dolgim pravdam treba je mladih ljudi. Slavni odvetniki so tudi za nič ker ti imajo svoj ugled in zaradi tega si ne upajo kako neumnost početi v tem, ko tudi neumnost v pravdi dostikrat veliko koristi.

Baláči poišče si torej mladega neslavnega odvetnika dr. Mihaela Garaba in mu izroči pravdo Burecki.

(Konec prihodnjič.)

Velika žalost.

Gospa Melanija je vsled smrti svojega soproga tako žalostna, da udarja, kadar igra na klavirju, samo na črne taste.

Čeden fant.

Ongava Špela ima fanta, ki se tako drži, kakor bi bil na bezgu vzrasel, na korenu prijahal ali pa na prežgani juhi priplaval.

Čudna utemeljitev.

— Kako je to, gospod profesor, da Vas je sedaj tako poredkoma videti? Prej ste se vsak dan izprehajali!

= Res, ali odkar sem umirovljen, ne utegnem več.

Pri dveh ni jednako.

„Pomisli, baš čitam: Velblod more delati po osem dnij, ne da bi kaj pil. Ali ni to čudno?“

„Res, prav čudno! Pri meni je baš narobe!“

— Kaj je novega po sveti?

— Dovolj, več kakor treba! Doma in na tujem.

— Povej mi torej kaj, posebno kaj takega, česar naši listi še niso ali nič, ali saj ne dovolj pojasnili.

— Slušaj torej! Prva velezanimiva stvar je imenovanje g. Antona Krainerja za župnika v Spod. Logu blizo Kočevja. Ta gospod trdi, da zna slovenski, če je to res, ali ni res, tega ni moči dognati, kajti njegovim in njegovih somišljenikov besedam je pač težko verovati.

— Res je, jaz sem bila, kakor „Pavliha“, iz začetka zelo uneta za jedinstvo in slog, pa na svojo žalost sem se prepričala, da duhovnikom ni dosti zaupati.

— O pač, eminentni večini duhovščine smeš zaupati, ne samo izven Kranjske, tudi na Kranjskem; le nekateri klečepalci so, ki pljujejo na svoje prepričanje.

— Recimo, da je to res, kar trdiš. Pa kaj je z gospodom Krainerjem? O njem se je zadnji čas čitalo dosti preveč.

— O duhovnikih velja tisto, kar o ženah; kolikor manj se v katerem govori, toliko boljši je. Takih duhovnikov, katerih imena čitaš vsak dan po listih, je hvala Bogu le malo. Gospod Krainer je bil doslej znan kot sovražnik Slovencev, navdušen privrženec Šulverajna in Südmarke, dveh društev, kateri sta na svoj prapor zapisali uničevanje Slovencev. Tega zakletega sovražnika našega naroda poslal je „prijatelj“ Slovencev (samo „prijatelj“ Slovencev, ne Slovenec) v Spodnji Log duše past. Ta zakleti sovražnik našega naroda je kot član Šulverajna in Südmarke dolžan ovirati razvoj slovenskega naroda v vsakem obziru. Če je torej sovražnik vsega naroda — in to je vsak, kdor trobi v rog imenovanih dveh društev — potem je tudi sovražnik slovenske manjšine v fari Spodnji Log, kot nje sovražnik storil bode vse, kar

je mogoče, da jej škoduje, to pa v prvi vrsti lahko stori v šoli in v cerkvi. In to bode storil, ker je to storiti dolžan, kot — član društev za pangermansko propagando. — Slovenska propoved v fari Spodnji Log bode toraj, če je Anton Krainer dosleden, morala „zmrzniti“.

— Zakaj so pa njega poslali tja doli?

— To so storili „prijatelji“ naroda in izvestni žurnalisti so te prijatelje zagovarjali, in zagovarjali Krainerja, Šulverajnovca in Südmarkovca. Kdo je torej več vreden, Krainer ali tisti, ki so ga poslali v Spodnji Log, ali tisti ki ga zagovarjajo?

— Vsi vkupe niso vredni poštenega: fej! Sram jih bodi.

— Zdaj ti bom povedal drugo novico.

— Hvala ti, prihodnjič, za danes imam dovolj.

Slavnemu mestnemu starašinstvu

v Novem mestu.

Oziraje se na ukrep slavnega starešinstva, navzdeti posameznim ulicam in trgom imena, usojamo se podpisanci, ker nameravana krstitev še ni prišla v vseh podrobnostih v javnost, nasvetovati slavnemu starašinstvu, naj nikari ne pozabi skrbeti za mestne pangermane, kateri bi se morda v mestu ne mogli orijentirati, da so imena samo slovenska. V vsej udanosti nasvetujemo torej nekoliko imen, katere si bode lahko vsak german zapomnil in ki so tudi primerna 19. veku. N. pr. Berlinerstrasse, Feketeplatz, Mühlhausengasse, Schulvereinsgasse, Urgermanenplatz i. t. d.

Z odličnim spoštovanjem

Dr. Modras. Dr. Gadič. Dr. Latent.

Pogovor.

A: Predragi moj, pomagaj mi v stiski. Posodi mi desetak do nedelje!

B: Prav rad bi ti ustregel, toda pomisli, pri sebi imam brata, kateri me dokaj novcev stane in sedaj še sam nimam za živeti.

A: Ravno sedaj sem govoril s tvojim bratom, a on mi je dejal, da mu niti vinarja ne daš, da bi moral lakote umreti, ako bi on sam ne imel še nekaj gotovine.

B: Vidiš, dragi moj! Tako je tudi res! Ako pa svojemu bratu nimam kaj dati, kako morem potem tebi pomagati.

Vrhunec lenobe.

A.: Da je po moji volji, potem bi bilo na leto 365 praznikov.

B.: To mi je še premalo, zakaj potem bi bil vsake štiri leta jeden delavnik.

Preveliko zahtevanje.

Oh, moj Bog, kako težko je izbrati kaj primernega, če človek ne pozna teh novih pesmij. Prosim Vas, bodite tako prijazni, zapojte nama nekatere.

Uradna modrost.

O temeljitem znanji nemškega jezika svedoči notica v „Laib. Ztg.“ z dné 25. t. m., kjer je čitati nastopno: „... Die Ufer des Mississippi zwischen Cairo und Saint Louis gewähren einen traurigen Anblick; mehrere tausend Menschen sind dort obdachlos; zahlreiche Viehherden sind ertrunken, die Saat ist in einer Strecke von 500.000 Acres zerstört. Durch eine Ufersenkung sind fünf Personen ums Leben gekommen, so dass an einem halben Tage 30 Menschen ertrunken sind.“

Vroča ljubezen.

Gospod: Gospodičina, jaz Vas ljubim!

Gospodičina: Nesramnež ... ravno to ste pred petimi minutami rekli moji sestričini.

Gospod: Res je — ali ona me ne ljubi — morda imam pri Vas kaj več sreče.

V šoli.

Učitelj: Povej mi Olga, kdaj pošlje tvoja mama po zdravnika?

Učenka: Kadar očeta doma ni.

Samovesten gost.

Berač (sede v gostilno, natakara mu pa dolgo ne prinese naročene pijače): Čujte, ali bom kaj dobil, ali ne? Mari mislite, da sem samo zavoljo lepšega prišel v Vašo krčmo.

Pavlihogrami.

Nekateri naših državnih poslancev odločili so se že zdavno za „zlato valuto“. Oni regulirajo svoje dijete strogo po narodno-politični maksimi: „Wenig reden ist Silber, Schweigen ist Gold.“

Izjemoma nagnili so se zadnjič poslanci Hohenwart-Klun-Globočnik bolj na srebrno stran, ko so „mit wenig Reden“ toli famozno glasovali v znani zadevi eminentno narodnostnega pomena.

Zbok tega sklenil je bil odbor „Slovenskega društva“ prirediti v Höselmajerjevem „Sommercirkus u“ veliko komedijo, kakor je tukajšnji „Slovenec“ poročal svojim vernikom.

Na to komedijo vabljeni so bili kot gostje tudi poslanci Hohenwart-Klun-Globočnik, a se je pa vsled višje prepovedi neso udeležili, nego zastopal je „nedoletne“ pri celi komediji odposlanec nadvarstvene oblasti.

Z znano prepovedjo pokazala je skrbna naša vlada nadkrščansko ljubezen do svojih bližnjih. Nekaterih „zaslužnih“ poslancev postopanje ni pustila kritikovati na javnem shodu „Slov. društva“, pač pa je dopuščala v II. točki kritikovati samo sebe, da nima srca do slovenske „metropole“ i. t. d. i. t. d. Čudno, a vender resnično, da ona bolj ljubi svoje bližnje, kakor samo sebe!

Oficijozno pojasnilo.

Iz škofijske pisarnice smo dobili nastopni dopis: Gledé natolcevanj, da so naš škof svoje peščene njive za sv. Petra cerkvijo prodali predrago, naznaja Vam, da se je to zgodilo za to, da bodo mogli „Kat. tisk. društvu“, ki živi od milodarov.

V spovednici.

Šel je kmet k spovedi. Pravil je svoje grehe, ki pa niso bili posebno težki. Naposled je pa vender nekaj povedal, kar je bilo hudó. Odšedšega od spovednice, prasha sosed: Kako je bilo? Kmet mu odvrne: „Le malo sem bleknil, pa me je tako za besedo prijel, da sem komaj utajil.“

Skrbna žena.

Hčerka: Mama, ali naj papa vzbudim? Danes mora še v neki komisijon.

Mati: Le pusti ga! Če domá spi, ali pa v komisijonu, je vse jedno.

Stiskali so vkup glavé
Radosti razgreti,
Nemški grof, Globočnik, Klun
Rodoljubi vneti.

Mladočehom vražjim smo
Zopet brco dali,
Od Slovencev mi samo
Proti njim glas'vali.

Drugi so tovariši
Tiho se vmaknili,
Mi trije pogumno pa
S Plenerjem hodili.

Mari nam je, če nas svet
Ostro tudi sódi,
K sreči zemski vedno le
Pot čez trnje vódi.

Taaffe, Schönborn, vrli Gautsch
So nam vsi hvaležni,
Hvale bomo njihove
Vsi trije deležni.

Vlada za vrednoto zdaj
Borbe bije ljute,
Morda tudi naše kdo
Vsmili se valute.

Opravičeno vprašanje.

Mati: Lej, Anica, ta ladija pojde zdaj prvič v Ameriko.

Hčerka: Ali pa ne bo poti zgrešila?

Prepozno se je oglasil.

Dekla (dež. glavarja Detele): Kaj bi radi?

Tujec: Jaz sem dekoratêr . . .

Dekla: Prepozno ste prišli . . . naš gospod so že dekorirani.

V zvezdi.

A: Kako je neki to: V ponedeljek dné 23. t. m. čital sem v „Slov. Narodu“ telegram iz Velikih Lašč, da se je v nedeljo dné 22. t. m. začela ondu graditi dolenska železnica; odkod pa je dobila „Laibacher Zeitung“ z dné 24. t. m. izvirno poročilo, da se je to zgodilo dné 23. torej v ponedeljek in ne v nedeljo?

B: To je že stara pesem, da „Laibacher Zeitung“ — dasi ima dvoglavnega orla na čelu „uzma“ po vseh listih; to je takozvana „Traurige Berichterstattung“.

A: Kaj nima nič izvirnih poročil?

B: O pač; sloveči kritik „J.“ je na glasu daleč čez meje svojega kolodvora; čislan je zlasti v slovenskih umetniških krogih zaradi prevelike svoje nepristranosti in naklonjenosti do slovenskih umetnikov, katera izvira odtod, da so ga v nekem glasbenem društvu posadili pred vrata. Drugi je „≡“, mož, ki se je z raznimi kranjskimi slikami strahovito blamiral. To človeče se je že vsem dunajskim listom ponujalo za sodelavca, a ker so mu njegove rokopise vračali per „Fracht“ in sprejemali le tiste, v katerih se napada deželni predsednik baron Winkler, zatekel se je zdaj k „Laibacherici“ da služi 3 kr. od vrste. „Der dritte im Bunde“ je pa neki uradnik, ki iz uradnih aktov pobira novice in je prodaja „Laibacherici“. Podpisuje se z „—d“.

A: To je krasen trifolium! Kaj pa „redacteur en chef“, ali ta nima nič dela?

B: Ta pa samo striže, ker pisati tako ne zna. Sicer pa smemo čestitati vladi, da je dala uradne škarje v roke tako zaupanja vrednemu in učenemu možu.

A: Ali je to resno govorjeno?

B: Pač! Šuklje je moža spravil v Ljubljano na priporočilo pokojnega Dolenca in nekdanjega urednika „Triester Tagblatt-a“ Hilberga, ki se je hotel znebiti svojega reporterja.

A: Ali je to zadoščalo?

B: Ne povsem, a ko so se pri vladi prepričali, da je zvršil v Zagrebu „najvišje šole“ in ko ga je neki na Bolgarskem živeči Slovenec priporočal kot povsem zanesljivega in največjega zaupanja vrednega moža, potem so ga sprejeli in sedaj hvalijo Boga, da imajo tako „brihtno glavo“ pri svojem listu.

Kmetska modrost.

Vsak pijanec ima sedem angeljev varuhov.

Če tepe mož ženo, se vsi angeljci smejaajo, če pa žena moža, se pa še Bog.

Dobro zdravilo.

Dijak: Včeraj sem pa res preveč krokal. Ves sem prehlajen. No, pa nič ne dé. Jutri grem k skušnji; tam se bom gotovo pošteno spotil.

Julij Moises

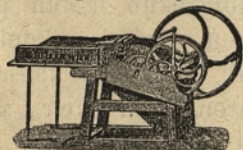
trgovina z usnjem

v Ljubljani, na Prešernovem trgu št. 2

priporoča

svojo bogato zalogo vsakovrstnih podplatov in gornjega usnja po najnižjih cenah.

Vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo, mlitolnice, čistilnice za žito,

trierje, slamoreznice, mline za sadje, čistilnice za sadje in vino, za grozdje, kakor vse druge stroje in priprave za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo itd.

priporoča v najnovejši in najbolj obliki, po ceni

IG. HELLER, DUNAJ,
Praterstrasse 78.

Illustrirani zapisi in posebni pisni v tiskani, nemški, italijanski in slovenskem jeziku po zahtevanju brezplačno in franco. — Čas za poskušanje — garancija, ugodni pogoji.

Zopet nižje cene!

„Pavliha“

velja i goldinar za četrt leta.

„Pavliha“

vsprejema oznanila domačih in tujih rentov proti primernemu rabatu.

Prva kranjska tovarna
oljnatih barv, firneza, laka in klija
Ad. Hauptmann-a

v Ljubljani.

Zaloga:

Šolski drevored številka 6
Semeniško poslopje.

Filijala:

Slonove ulice številka
10—12.

Brzo-hitro-naglo

fotografovati more vsakdo brez posebnega znanja
s fotograf. aparatom, ki velja samo 2 gld. 60 kr.

Na tisoče ličnih slik se dá hitro in lahko izvesti od sleharnega originala. (Retouche ne treba.) Cena krasno-elegant. aparatu s kemikalijami in navodilom vred samo 2 gld. 60 kr. Važen je aparat za strokovnjaka, kakor za onega, kateremu naj služi zgolj v zabavo, kajti ž njim more se v sobi kakor na prostem fotografovati raznovrstne predmete, osebe, skupine ali slike po naravi.

Aparat razpošilja proti povzetji

L. Müller na Dunaji, Döbling, Panzergasse.

Brata Eberl

izdelovalca oljnatih barv, lakov, firnežev in napisov

v Ljubljani, za Frančiškansko cerkvijo št. 4

priporočata svojo zalogo navedenih izdelkov, kakor tudi svojo pleskarsko obrt za stavbe in meblje ter izvršujeta vsako v njuno stroko spadajoče delo fino, reelno in kar najceneje.

Zobozdravnik

SCHWEIGER

stanuje

„pri Maliču“ II. nadstropje, št. 25-26.

Ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Ob nedeljah in praznikih od 9. do 1. ure popol.

Najnovejše in najboljše vrste umetnih zobovij in zob. — Najboljše in trpežne plombe v zlatu in platinu za sprednje zobe, posteklenjene plombe povsem in nerazločno take, kakor so zobje.

— Za vsa dela in operacije se garantira. —

Posredovalnica: G. Flux

v Ljubljani, na Bregu št. 6

priporoča ter namešča poslujoče osebje vsake vrste, zlasti tako z dobrimi spričevali.

☐ Postreže se vsakemu točno. ☐

FRANCE ČUDEN, urar

(prej J. Geba)

Slonove ulice v Ljubljani (filijala v Trbovljah)

priporoča

svojo zalogo najraznejših zlatih in srebrnih žepnih ur, stenskih in ur s stojalom, ur budilnic itd., kakor tudi veliko izbero zlatih, srebrnih in nikelnatih verižic, dalje prstanov in raznih drugih v urarsko obrt vštrevajočih se stvari. Popravila izvršuje najvestneje in cenó ter jamči za trajnost svojega blaga.

☛ Za bolne in zdrave ☛

najboljše hranilno sredstvo, silno potrebno za zdravje, priznano od zdravnikov kot „izvrstno“ in od mnogih bolnikov s pričali najtopleje priporočeno, je (100—11)

Trnkóczy-jeva hmeljna sladna kava

z dobrim ukusom in lepo dišavo.

Zavitek s $\frac{1}{4}$ kg. velja 30 kr. — Jako ceno pridejo zavitki 4 kg.

Dobiva se po poštni adresi pri **Ubaldu pl. Trnkóczy-ju**, lekarju v Ljubljani; na Dunaji imajo zalogo lekarji: **Viktor pl. Trnkóczy**, V. okraj, Hundsturmstrasse 113; **dr. Oto pl. Trnkóczy**, III. okraj, Radetzkyplatz 17; **Julij pl. Trnkóczy**, VIII. okraj, Josefstädtersrasse 30; v Gradci (Štajersko): **Vendelin pl. Trnkóczy**, lekar; nadalje v vseh lekarnah, prodajalnicah dišav, kupcih itd. itd.

Prekupci imajo obilen rabat.

Priporočilo in naznanilo preselitve.

Vže mnogo let v Ljubljani poslujoča domača tvrdka

Peregrin Kajzel

trgovina s steklom in porcelanskim blagom

naznanja prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da se je preselila iz hiše št. 15 na Starem trgu v popolno novo urejeno prodajalnico

na Starem trgu št. 13

v dr. Ahačičevi hiši.

V zalogi ima najrazličnejšo steklovino: svetiljke, cerkvene svečnike, podobe v okvirih itd. itd., barveno steklo za božje hrame — Prevzema v to stroko spadajoča naročila **pri stavbah**, katera izvršuje točno in cenó. Največja izbira kuhinjskega orodja.

Umetno in kupčijsko vrtnarstvo Alojzija Korsike v Ljubljani

izdeluje dovršeno lepe vence in šopke, poskrbuje k vencem **i trakove z napisi** ter priporoča **raznovidna semena.**

— Ilustrovani katalogi zastoj in franko. —

Andr. Druškovič

trgovec z železnino

v Ljubljani, Mestni trg št. 10

priporoča:

bogato svojo zalogo štedilnikov, nagrobnih križev, kuhinjskega in vsakovrstnega poljedelskega orodja, kovanja za okna in vrata, cementa itd. — sploh vsega v to stroko spadajočega blaga po najnižji ceni.

Fine vodne pile in žage

za kojih izbornost se jamči.

=== Dobro ohranjen in lepo vozeč ===

bicikel (Saffety)

je na prodaj.

Cena in vse drugo izve se pri upravnistvu tega lista.

Umetne

zobe in zobovja

stavlja na način,

ki ne prouzroča nikakih bolečin
ter opravlja

vse zobne operacije in zobna plombovanja

zobozdravnik A. Paichel

v Ljubljani

tik Hradskega mostu, I. nadstropje.

Dober uzrok.

— Moj oče Vas pozdravlja in prosi, da mu vrnete dežnik, ki ga Vam je pred šestimi tedni posodil.

= Da, da! Evo ti ga, dete moje! Pozdravi lepo tvojega očeta in reci mu, da bi mu bil dežnik takoj vrnil, a nisem mogel, ker je vseh šest tednov neprestano deževalo.

Modern snubec.

Peter: Zakaj ti pa ni všeč Zoranova Emilija?

Pavel: Zakaj? Čudno vprašanje! Mati njena je tako debela, kakor sod, oče pa tako tenak, kakor nit. Kakšna bo Emilija za nekaj let? Ali se bo zvrгла po očetu, ali pa po materi? In če ne — kdo mi garantira za to, da pri njej ne bode obveljal prirodni zakon podedovanja?

Pasja zarota.

1.

2.

3.

4.

5.

Opozarjamo na inserat g. Ig. Heller-ja (Dunaj, $\frac{2}{2}$ Praterstrasse Nr. 78), ki na zahtevo tudi slovensko-nemške cenilnike brezplačno razpošilja o najnovejših kmetijskih strojih razne vrste.